

prima instanță - L. Grădinaru

instanța de apel - Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

ÎNCHEIERE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea Individuală „N. Baciurina”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale
„N. Baciurina” împotriva Consiliului raional Florești cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „N. Baciurina” și menținută
hotărîrea Judecătoriei Florești din 29 octombrie 2013,

c o n s t a t ă

La 11 februarie 2013 ÎI „N. Baciurina” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului raional Florești cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii ÎI „N. Baciurina” a indicat că prin decizia Consiliului
raional Florești nr. 07/09 din 24 august 2012 „Cu privire la modificarea deciziei
Consiliului raional nr. 06/29 din 21 decembrie 2009”, a fost modificat punctul 1 din
decizia Consiliului raional nr. 06/29 din 21 decembrie 2009 „Despre demersurile
SRL „Panclip”, SRL „Slavteh” și ÎI „N. Baciurina” privind scutirea de plată pentru
arendă”, prin diminuarea sumei scutirii de plată pentru arenda încăperilor în clădirea
din str. Ștefan cel Mare 63, în costul lucrărilor de reparație a ÎI „N. Baciurina” din
211997,9 lei pînă la 102368,94 lei, mărime a sumei justificate prin documentele de plată
anexate la cerere.

A mai menționat că bunul imobil, proprietate a Consiliului raional Florești, i-a
fost transmis în locațiune temporară pe un termen de 3 ani. Cu acordul scris al

Consiliului raional Florești, a fost efectuată reparația capitală a încăperilor, fiind investită suma de 211997,9 lei – sumă acceptată de pîrît în baza actelor justificative prezentate acestuia. În acest sens, de către Consiliul raional Florești a fost adoptată decizia nr. 06/29 din 21 decembrie 2009.

Consideră decizia Consiliului raional Florești nr. 07/09 din 24 august 2012 ca fiind ilegală din următoarele considerente. Decizia în cauză a fost misă în lipsa reprezentantului întreprinderii. Decizia în cauză a fost supusă controlului administrativ de către Oficiul Teritorial Florești al Cancelariei de Stat, care a rămas în vigoare fără careva obiecții.

Consideră că prin decizia contestată i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale, întreprinderea fiind lipsită de proprietatea sa și anume suma diferenței de 109628,35 bani.

La 03 decembrie 2013 a fost depusă cererea prealabilă, solicitînd abrogarea integrală a deciziei Consiliului raional Florești nr. 07/09 din 24 august 2012, însă răspuns la cererea prealabilă nu au primit.

ÎI „N. Baciurina” solicită repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Consiliului raional Florești nr. 07/09 din 24 august 2012 „Cu privire la modificarea deciziei Consiliului raional Florești nr. 06/29 din 21 decembrie 2009” ca fiind ilegală și repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Florești din 29 octombrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către ÎI „N. Baciurina” și menținută hotărîrea Judecătoriei Florești din 29 octombrie 2013.

La 29 aprilie 2014, ÎI „N. Baciurina” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare la prima instanță.

Recurentul ÎI „N. Baciurina”, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei au fost prezentate toate probele privitor la efectuarea reparației și cheltuielile investite au fost anexate la materialele cauzei, iar prin procesul-verbal nr. 6 din 17, 21 decembrie 2009 urmează că decizia privind scutirea ÎI „N. Baciurina” de la plata pentru arendă a fost examinată în prealabil la comisia consultativă de specialitate pentru economie, buget, finanțe și dezvoltare a teritoriului și avînd aviz pozitiv, a fost adoptată cu votul unanim al celor 32 de consilieri al Consiliului raional Florești prezenți la ședință. De asemenea, a mai invocat că la acea dată nimeni nu a avut nici o obiecție referitor la faptul că lipsesc careva documente originale privind justificarea sumei investite în reparația capitală a clădirii. Totodată, indică că decizia Consiliului raional Florești nr. 07/09 din 24 august 2012 poartă un caracter individual, iar instanțele de judecată nu puteau aplica prevederile Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, deoarece conform art. 1 al. (2) al Legii menționate, aceasta nu se aplică la elaborarea actelor individuale. Astfel, recurentul consideră că aplicarea în litigiul în cauză a Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 de către instanțele judecătorești este greșită.

Intimatul Consiliul raional Florești, prin referința depusă a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil. De asemenea, a menționat că la 24 august 2012 Consiliul raional Florești a modificat decizia din 21 decembrie 2009, diminuând suma scutirii de plată pentru arendă în mărime de 102368.94 lei în limita cheltuielilor de reparație și reconstrucție confirmate prin documentele de plată, prezentate de ÎI „N. Baciurina”, deci la data de 01 noiembrie 2012 diferența dintre cheltuieli și datoria la plata de arendă deja constituiau: 177893,52 lei – 102368,94 = 75524,58 lei plus datoria pentru apa consumată și canalizare în cantitate de 62 m³ la prețul de 69,6 lei pentru 1m³ în sumă de 4315,2 lei, iar în total 79839,78 lei care și au fost solicitați să fie încasați de la locatar prin cererea reconvențională. Mai indică că ÎI „N. Baciurina” a avut destul timp pentru a prezenta documente care ar fi confirma cheltuielile de reparație și reconstrucție mai mari decât cele indicate în decizia contestată și nu a prezentat probe în acest sens, astfel decizia din 24 august 2012 fiind legală, neexistând careva temeiuri pentru a fi anulată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „N. Baciurina”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurențelor de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „N. Baciurina” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „N. Baciurina” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari